DZIENNIK DEPARTAMENTOWY KRAKOWSKI.

Nro 215.

Dnia 19go Lipca Roku 1816.

(Dalszy ciąg Regulaminu Solnego)

Frachtbriefy zaś u siebie zachowa dla skonfrontowania ich z kwitami celnemi, i zapisze sól w Regestra percepty podług wzoru pod Nro III. dołączonego.

Po wydaniu kwitu dla Entreprenera, kommissanta lub Szypra, tudzież po zapisaniu w Regestr, winien będzie Pisarz solny podać Kommissyi Przychodów i Skarbu wprost od siebie za każdy miesiąc pod uniknieniem kary w §. 13 dla komor celnych zastrzeżoney, rapport wraz z Tabellarycznym wykazem odebraney Soli w ciągu upłynionego Miesiąca podług wzoru pod Nro. III. wyżey dołączonego.

§. 19. Każdy Pisarz obowiązany iest Sól podług ceny w §. 5 ustanowioney przedawać za gatunki monet w $\frac{2}{3}$ częściach w monecie grubey a w $\frac{1}{3}$ części w monecie zdawkowey kraiowey pod uniknieniem kary w §. 6 zastrzeżoney; rozumieć się iednak ma, że płacącemu za sól zupełnie w monecie grubey, przedaż Soli odmówioną bydź nie może dla tego że $\frac{1}{3}$ części w zdawkowey monecie nie płaci.

Taxa

Taxa Soli w Magazynie każdym ustanowioney powinna zawsze nad drzwiami Magazynu bydź przybitą, aby ią publiczność mogła przeczytać. Officyaliści Solni przedaiący Sól drożey nad taxę natychmiast po dopełnieniu tego czynu za zrobionem doniesieniem kassacyi podlegać będą. Niemniey nie wolno iest tymże Officyalistom soli częstkowo na kwarty, garce, lub funty sprzedawać, czy to przez samych siebie, czyli też przez ludzi swoich pod temże samem zagrożeniem.

§. 20. Ponieważ beczki lub pół beczki soli, w gatunkach tu wyrażonych, przy przedaży tyle ważyć powinny, ile ważyły przy odbieraniu, przeto Pisarz solny na żądanie każdego z kupuiących, kupioną beczkę przeważyć mu dozwoli, końcem przekonania się że przepisaną trzyma wagę. Sól bałwaniasta z pod tegoż przepisu nie uchyla się i również powinna bydź przeważoną każdemu kupuiącemu, rachuiąc na każdy centnar berliński 110. funtów berlińskich. — Każdy po sól do Magazynu przyieżdzaiący powinien bydź przyzwoicie traktowany i szybko expedyowany. Nie wolno iest żadnemu Officyaliście Solnemu pod iakim bądź pretextem od kupuiących żądać lub przyimować datków, bądź w pieniądzach, bądź w effektach, pod niezawodnem z funkcyi oddaleniem.

§. 21. Wszelka Sól beczkowa z Magazynu przez Szynkarza kupiona, ani iemu sprzedaną bydź nie może, tylko oplombowana; zatem tak ma bydź przez officyalistów Solnych sznurem opasana, i na obu dnach plombami opatrzona, aby w drodze żadney beczki odmienić nie można, odsznurowanie zaś i oplombowanie w tym sposobie dziać się ma, aby na każdym dnie beczki bez wyiątku iey wielkości i obiętości była iedna plomba przysznurowana z cechą magazynu, z którego Sól kupiona; potrzebną ilość plomb, cechy dla magazynów właściwe z wyrażeniem Nazwiska, i szpagat dostarczać dla magazynów, obowiązkiem iest Entrepryzy, przez cały ciąg trwania Dzierżawy. Co się tyczy soli Spekulantów, którzy podług §. 3 swoie zapasy do magazynów skarbowych dla dalszey wyprzedarzy oddać są obowiązani, ciż spekulanci wynagrodzić powinni Entrepryzie plomby do ich Soli przy wyprzedaży użyte, po dwa grosze za iednę plombę.

Kto zakupi na własną potrzebę sól w beczkach, plomby przykładane bydź nie powinny; albowiem dla utrzymania iedynie kontrolli nad Szynkarzami solnemi, plombowanie beczek postanowionem zostało.

Żadnemu Szynkarzowi wprzódy sól przedaną w magazynie bydz nie powinna, dopóki od wyprzedanych beczek soli, ilość plomb oderzniętych magazynowi powróconą nie będzie.

Pisarze Solni wszelką sól kupioną przez Szynkarzy koncessyonowanych, tymże w książki wpisywać maią, a kupuiącym na własną potrzebę, bezpłatnie zaświadczenia wydawać obowiązani, tak iak to w latach 1811 i 1810 działo się. Książki i zaświadczenia dostarczane będą ze Skarbu.

§. 22. Za każdy upłyniony miesiąc poczynaiąc od 1 Czerwca b. r. Pisarz solny ułoży Extrakt stosownie do załączonego wzoru pod Nro IV. i takowy naypierwszą pocztą do Kommissyi Przychodów i Skarbu w iednym Exemplarzu, i do właściwey Władzy Skarbowey także w iednym pod uniknieniem zagrożoney w §. 13 kary niezawodnie poda, wraz z wykazem Soli odebraney podług §. 18 i wyprzedaną ilością książek Szynkarskich.

§. 23. Pisarze Solni przy magazynach wyżey wyrażonych znayduiący się zostawać będą pod zwierzchnim dozorem Skarbu, ich obowiązkiem będzie, oprócz powyższych przepisów, Sól do Magazynów przez Entrepryzę sprowadzoną, niemniey za sól sprzedaną pieniądze odbierać, porządek służby we wszystkiem podług Instrukcyi wypisaney zachować, i tak względem własności Entrepryzy dzierżawney iak gdyby sól i pieniądze Skarbowe były, postępować; z tego więc względu kaucye Pisarzów i Kontrollerów solnych, służyć będą Entrepryzie Dzierżawney na zapewnienie wynadgrodzenia szkod, któreby przez Officyalistę przestąpieniem Instrukcyi, dopełnione bydź mogły.

Pieniądze za sól sprzedaną w magazynie zebrane, odsyłane bydź maią tam, gdzie one odsyłać Entrepryza poleci.

Pisarze i Kontrollerowie przy magazynach będą płatni ze Skarbu. Koszta zaś przy każdym respective magazynie, na materyały piśmienne, worki

)2(barył-

baryłki do pieniędzy, podług etatu dla każdego magazynu przepisać się maiącego, miesięcznie ponosić obowiązkiem będzie Entrepryzy, i nadto nie więcey officyaliści od niey wymagać nie są mocni; koszta administracyi, zwózki i wywozki soli, iey obednarzowania, odwózki superat, na posłańca z expedycyami, na kominiarza, i inne wszelkie wydatki przy magazynach doświadczane, iako to składki ogniowe, czynsz gruntowy, podymne i t. d. urządzić to wszystko, w opłacie iak naydogodniey, ile to zdawać się będzie Entrepryzie, pozostawia się do woli oneyże, tak że skarb tylko pisarzy i kontrollerów opłacać będzie.

Gdyby iednak dzierżawcy podobało się z iakiego bądź względu do którego magazynu dodać swego Kontrollera, i temuż pozwolić trudnienia się odbieraniem pieniędzy za sól przedawaną, zrobić to będzie onemuż wolno na swóy własny koszt; w takim iednak przypadku uwiadomienie poprzednicze nastąpi, i Pisarz solny zostanie tylko przy kontrollowaniu przedaży soli

Nadto stróże i bednarze przy Magazynach Solnych będący zupełnie na koszcie Entrepryzy zostaią, a zatem i pensye ich do niey reguluią się.

§. 24. Prócz powyższey Instrukcyi dla Magazynów Solnych przepisaney, obowiązować będą Officyalistów Solnych warunki dla kupuiących i Szynkarzy solnych w oddzielnym Tytule zastrzeżone.

T Y T U Ł IV.

Przepisy dla kupuiących sól i dla Szynkarzy Solnych.

§. 25. Wolno iest kazdemu czyli to na własną potrzebę, lub też na wyszynkowanie kupować sól z magazynów Skarbowych stosownie do §§. 6 i 7.

§. 26. Każden kupuiący na domową czyli własną potrzebę sól z magazynów Skarbowych powinien od tychże brać stosowne zaświadczenie, które bezpłatnie wydane będzie, gdyż w przeciwnym razie sól prowadzący niebędąc opatrzony zaświadczeniem Magazynowem, podpadnie karze na defraudantów przepisaney.

§. 27.

§ 27. Wolno iest każdemu w kraju szynkować solą z Magazynów Skarbowych kupioną za uzyskaniem wprody koncessyi od Prefekta właściwego Województwa; gdy zaś doświadczenie nauczyło, że pomnożona liczba koncessionowanych Szynkarzy szkodliwą bydź może dla Skarbu, przez nabywanie soli przepisom nieodpowiednie, a nadto że zbyt wielka ilość Szynkarzy Solnych trudno może bydź w każdym razie kontrollowaną, przeto w celu zapobieżenia nadużyciom, i razem ustanowienia pewney ilości wydać się maiących konsensów na szynk soli, następuiące podaią się przepisy:

a) We wsiach w których są Kościoły parafialne, może bydź ieden Szynkarz koncessyonowany. W innych wsiach bez wyiątku i bez względu na ludność, koncessye zniesione bydź maią natychmiast.

b) We wsiach na samem pograniczu sytuowanych, chociażby w nich był kościoł parafialny, żaden Szynkarz Solny nie może bydź koncessyonowany, a ieżeli takowy znaydzie się teraz, koncessya odebraną bydź mu powinna.

c) We wszystkich małych miasteczkach piątey klassy, może bydź czterech koncessyonowanych Szynkarzy.

d) W miastach czwartey klassy może bydź ośmiu koncessyonowanych Szynkarzy.

e) W miastach trzeciey klassy może bydź szesnastu koncessyonowanych Szynkarzy.

f) W miastach drugiey klassy ma bydź trzydziestu dwóch Szynkarzy.

g) W mieście Warszawie iako do pierwszey klassy należącem stosownie do ludności ma bydź proporcya zastosowana.

h) W miastach na pograniczu położonych ma bydź zmnieyszona liczba Szynkarzy koncessyonowanych do połowy powyższey klassyfikacyi miast.

§. 28. Każda koncessya ma bydź wydaną na papierze stęplowym ceny groszy piętnaście, stosownie do Urządzenia w dniu 30 Czerwca 1812 roku zapadłego, bez żadnych innych opłat. Każdy chcący szynkować solą, opa-

trzo-

trzony koncessyą, powinien ieszcze nabydź książkę szynkarską z magazynu solnego Skarbowego za opłatą iednego złotego polskiego.

Wedle przepisu w paragrafie powyższym oznaczonego, koncessye na szynk soli tylko udzielone bydź powinny, i w tym względzie władze Woiewódzkie Administracyine przepisane klassyfikacyą rozpocząć powinny i wedle niey lub nowe koncessye wydawać, gdzieby takowe były potrzebne, lub też one od mniey pewnych szynkarzy odbierać tam, gdzieby ich było więcey iak ninieysze Urządzenie wskazuie, i pozostawić tylko tyle, ile ich przepisy utrzymać dozwalaią. — Kto przy szynku soli pozostaie i miał dawniey koncessyą, nowey od Rządu nie potrzebuie, pod warunkami wyżey wyrażonemi.

Książka każda szynkarska dotąd tylko trwać może, dopóki zapisaną nie zostanie, po zapisaniu oney całkowicie, nowa w magazynie solnym zakupioną bydź powinna.

§. 29. Szynkarz koncessyą i książkę maiący, nie może soli w beczkach całkowitych lub w bałwanach nikomu przedawać, gdyż taki handel iest zupełnie zakazany, wolno iest tylko szynkarzowi koncessyą opatrzonemu przedawać sól na garce, kwarty i funty; szynkarz pozwolenie to przestępuiący, oraz przepisy powyższe niedopełniaiący i w tem przekonany, zapłaci kary za każdy centnar sprzedaney soli w bałwanach lub kruchach lub beczkach całkowitych złotych polskich trzydzieści: z tey kary odbierze iedną trzecią część ten, który przekupstwo to odkryie, i któremukolwiek magazynowi solnemu, Urzędowi konsumpcyinemu, komorze celney lub magistratowi doniesie i udowodni; szynkarz każdy koncessyą opatrzony, kupiwszy sól z magazynu Skarbowego, powinien mieć przez tenże magazyn w swey książce zapisaną:

a) Ilość i gatunek soli przez niego zakupioney.

b) Ilość pieniędzy z wyszczególnieniem dokładnem gatunków monet za sól zapłaconych.

c) Zapis dopełnionego na beczkach i soli oplombowania.

O co dopomnieć tię tem bardziey winien będzie, gdy w przeciwnym razie prowadzący sól podpadnie karze na defraudantów przepisaney.

§. 30. Każdy Szynkarz w którymkolwiek Magazynie sol kupuiący, obowiązany iest w Magazynie zadeklarować do którego mieysca onę zawieść, którym traktem iechać i iaki czas do przewiezienia mieć zamierza. Stosownie do takiey Deklaracyi będzie mu przez Magazyn Solny, przy Koncessyi zrobiony przypisek obeymuiący

a) Dzień, miesiąc, i rok nastąpionego w Magazynie kupna.

b) Imie i Nazwisko kupuiącego, oraz mieysce iego mieszkania.

c) Ilość Centnarów, lub beczek kupioney soli.

d) Mieysce dokąd ma bydź wieziona, z oznaczeniem czasu do podróży tey zamierzonego.

Przeieżdzaiący z Solą do mieysca zamierzonego podług tego zaświadczenia przez Miasta, powinien się Urzędom Konsumpcyinym meldować, a tych obowiązkiem będzie, zaświadczenie to z Solą prowadzoną sprawdzić, plomby zrewidować, i zaświadczenie zaawizować. Jeżeli się okaże, iż na tem zaświadczeniu niedostaie iednego chociaż Urzędu Konsumcyinego, na trakcie w zaświadczeniu wyrażonym obięteg, i ieżeli w stosunku położenia Magazynu, dalszy Urząd Konsumcyny dostrzeże że w bliższym Urzędzie Konsumcyinym zaświadczenie produkowane i wizowane niebyło, i nakoniec ieżeli na całym trakcie wiezienia Soli; w wszystkich Miastach awizacya przepisana nienastąpiła, Sól podpadać ma konfiskacie, i mieyscowy Urząd Konsumcyiny rozpocząwszy w tym względzie process, przełożoney sobie Władzy natychmiast, o takowem winien donieść zdarzeniu; — Toż samo zrobionem bydź ma z solą, która traktem przepisanym niebyła prowadzona i która w czasie zamierzonym a na zaświadczeniu wyrażonym, w mieyscu przeznaczenia niestanęła.

Że zaś zdarzyć się mogą przeszkody nieprzewidziane w dowiezieniu Soli do mieysca przeznaczonego, iako to w przypadku złey drogi, lub niedogodney furmanki, w takim tedy razie, aby Skarb był pewny swoich przepisów i prywatny na process wystawionym niezostał, ostrzega się, że Sól niedowieziona do swoiego mieysca, powinna bydź złożona w Urzędzie Konsumcyinym, lub gdzie takowego niema, u Woyta Gminy wraz z zaświadczeniem. —

Urząd

Urząd Konsumcyiny, lub Wóyt Gminy w takiem zdarzeniu obowiązany iest zaraz po okazaniu sobie tego zaświadczenia, skonfrontowawszy go z Solą i plombami, ieżeli czas oznaczony ieszcze nie upłynął, zapisać na temże zaświadczeniu dzień, miesiąc złożenia teyże Soli, a w razie na dalszy Transport oneyże wzięcia do swoiego przeznaczenia, stwierdzi na tem zaświadczeniu, że Sól ta zostawała pod zamknięciem, z wyrażeniem czasu, przyczyny, aby zawsze w zamierzonym strawieniu czasu, wyiąwszy dni złożenia iey dla przypadku, na mieyscu stanęła.

§. 31. Szynkarz maiący zapas Soli, nie może kilka razem beczek do wyszynku rozpoczynać. Dopóki iedna beczka w zupełności wyprzedana niebędzie, inne bez naruszenia plomb nietykalne zostawać powinny; w przypadku dostrzeżenia u którego Szynkarza że beczki są bez plomb, pomimo niewyszynkowania pierwszey, wszystka Sól uważaną bydź ma iako defraudowana, i iako takowa skonfiskowana.

Każdego Szynkarza iest obowiązkiem poprzybyciu swoim oddać zaświadczenie z Koncessyą mieyscowemu lub naybliższemu Urzędowi Konsumcyinemu, dla zrobienia przez niego Superrewizyi przywiezioney Soli i plomb, tudzież w ciągu wyprzedawania Soli żądać odeymowania plomb, w miarę potrzeby otwierania więcey beczek do wyszynku — a nakoniec plomby u siebie zachowywać dla oddania ich Magazynowi Solnemu, z którego Sól była kupiona, stosownie do §. 21. — Na każde żądanie Entrepryzy Dzierżawney, rewizye u Szynkarzy Solnych przez Urzęda Skarbowe, lub Magazyny Solne, czy to w przytomności przeznaczonych przez nią osob, lub bez nich przedsiebrane bydź powinny.

§. 32. Ostrzega się Szynkarzy Solnych i Mieszkańców, że w Magazynach wyżey wyrażonych znaydować się będą gatunki Soli następuiącey:

a) Kamienney Wieliczkowskiey w beczkach lub kruchach i bałwanach.

b) Warzonki Samborskiey.

c) Liwerpolskiey warzonki.

(*Reszta w Dodatku.*

(Dalszy ciąg Regulaminu Solnego.)

Wszelkie inne gatunki u kogo bądź znalezione, iako z Zagranicy w chęci defraudacyi sprowadzone, konfiskacie podlegać będą; że zaś w Woiewództwie Augustowskiem na mocy dawnego wolnego handlu znayduią się zapasy Soli Krymskiey, względem takowey wyprzedania z Magazynów oznacza się dla Spekulantów Właścicieli tey Soli termin do wyprzedania iey naywyżey przez trzy miesiące.

Mieć Szynkarzowi Soli Kamienney Szybikowey zieloney tak beczkowey iako i bałwanistey i kruchowey na miałką, przedaiąc ią na miary nie iest wolno pod karą konfiskaty Soli u niego znayduiącey się, z której kary odbierze ⅓ część ten, co tego dostrzeże i udowodni, Bałwany zaś mogą bydź tylko rozbiiane na kruchy. Obowiązanym iest oraz Szynkarz sprzedawać Sól podług żądania kupuiącego na miarę lub wagę; sól zaś w znacznieyszych Kruchach i kawałach nie inaczey iak tylko na wagę sprzedawana bydź powinna pod karą wyż wymienioną.

§. 33. Nie wolno iest ani prywatnym mieszkańcom na własną potrzebę, ani Koncessyonowanym Szynkarzom na wyszynk więcey mieć nad 60 Centnarów soli w magazynach zakupioney; a gdyby przestąpienie tego przepisu komu dowiedzionem było temu nie tylko sól wszystka skonfiskowaną będzie, ale nadto sam osobiście po ukaranie do sądu Policyi poprawczey oddany będzie.

§. 34. Żeby zaś żaden Szynkarz nadto niezyskiwał z wyszynku soli, i aby publiczności niezdzierał, obowiązkiem będzie władz Policyinych i Skarbowych w skutek Dekretu dd. 7 Marca 1812 r. ułożyć taxę, po czemu garniec, kwarta, pół kwarty, i funt soli przedawane bydź maią. Przy układaniu tey Taxy rachowaną naprzód bydź ma, cena soli naybliższego Magazynu, do tey przyłączy się koszt proporcyonalny przywozki tey soli do domu Szynkarza, wyrachowany od konia iednego na sześć Centnarów, tudzież dziesięć od sta zysku dla Szynkarza. Tym sposobem ułożona Taxa na każdy ga-

gatunek, ma bydź we wszystkich Miastach ogłoszona, na Ratuszu, oraz na drzwiach u Burmistrza przybitą, niemniey każdy Szynkarz mieyski i wieyski mieć ią powinien, tak ażeby każdy mógł przekonać się, po czemu za garniec, kwartę lub funt soli płacić należy, a gdyby Szynkarz drożey nad nią sól przedawał, wtedy wszystka u niego znayduiąca się sól skonfiskowanę, oraz książka i koncessya iemu odebraną będzie.

Szynkarz wieyski szynkuiący sól po wsiach, podlegać ma Kontrolli nayblizszego Urzędu Konsumcyinego, winien iest stosować się do Taxy w nayblizszem Mieście ustanowioney, pod karą wyż wymienioną.

Nakoniec gdy w każdem Mieście dostateczna liczba Szynkarzy iest przeznaczona do szynku soli; zatem zakazuie się w zupełności ieżdzenia na Jarmarki, Targi, Odpusty do Miast lub Wsi obcym Szynkarzom koncessyowanym w zamiarze szynkowania solą.

TYTUŁ V.

Przepisy dla Władz Administracyinych i Skarbowych.

§. 35. Ponieważ wszystkie Magazyny Solne w §. 5 wyrażone, opatrzone będą w sól, i przy nich Kassy znayduiące się wymagaią zupełnego bespieczeństwa, zatem Władze Administracyine Woiewódzkie wydadzą stosowne komu wypadać będzie dyspozycye, aby też Magazyny od wszelkiego kwaterunku wolne były.

§. 36. Zaymią się WW. Prefekci natychmiast zrobieniem Konsygnacyi Szynkarzy Solnych wedle §§. 27 i 28 takowe na zasadach mieyscowey statystyki ułożywszy, w ciągu miesiąca iednego Kommissyi Przychodów i Skarbu podadzą w rubrykach następuiących:

a) Nazwisko Woiewództwa.

b) Powiatu.

c) Miasta.

d) Którey Klassy.

e) Nazwisko wsi z kościołem Parafialnym.

f) Ludność iey.

g) Jak

g) Jak daleko położona od granicy.

h) Wiele było dotąd w tem Mieście Szynkarzy.

i) Wiele bydź powinno podług ninieyszego urządzenia.

k) Jak się nazywaią z imienia i nazwiska pozostawieni.

l) Wiele było we wsi Szynkarzy.

ł) Wiele bydź powinno podług ninieyszego urządzenia.

m) Jak się nazywaią z Imienia i Nazwiska pozostawieni przy Koncessyach.

n) Wykazanie porównania
ile było; a
ile pozostaie Szynkarzy.

Gdyby iednak przeciw któremu pozostałemu Szynkarzowi uczynione było doniesienie, lub zachodziło podeyrzenie o nieprawy szynk soli lub nielegalne nabycie oneyże, za takowem doniesieniem czy to przez władzę Skarbową czy przez Entrepryzę, Koncessyia Szynkarzowi odebraną bydź powinna.

§. 37. Podług tych Konsygnacyi, i wedle §. 34 WW. Prefekci dla Szynkarzy solnych Taxę soli przez nich przedawać się maiącey Podprefektom podług wzoru tu dołączonego sub Nro V. za odebranem ogłoszeniem ceny kupna soli w Magazynach ułożyć nakażą i naydaley na dzień 15 Lipca 1816 Kommissyi Przychodów i Skarbu podadzą — Taxa ta raz ułożona dotąd służyć będzie dla Szynkarzy za prawidło w przedaży, dopóki cena kupna Soli w Magazynie taż sama utrzymaną będzie.

§. 38. Zalecą WW. Prefekci swym podwładnym dopilnowanie aby Szynkarze solni w Miastach i Wsiach nadużyciów z solą nierobili, wodą iey niekropili, piasku, ziemi i mąki dla utrzymania wagi lub miary nie mieszali, i podług żądania kupuiącego, na wagę lub miarę sól podług taxy ustanowioney sprawiedliwie przedawali. Za nadużycia tego rodzaiu włożą odpowiedzialność szczególnieyszą Burmistrzom i Woytom Gmin, lub ich Zastępcom, którzy z Urzędów swoich za wszelkie spełniane nieprzyzwoitości ukaraniu podlegać będą.

§. 39.

§. 39. Ostrzega się wszystkie władze Administracyine

1) Że sól Entrepryzy dzierżawney z magazynów na potrzeby Rządowe bezpłatnie braną bydź nie ma, tylko za gotowiznę.

2) Że wolność transportów soli bez opłaty cła w wolnym mieście Krakowie i iego territorium iako traktatem dotyczącym się tegoż wolnego miasta zastrzeżona, Entrepryzie dzierżawney zapewnioną została.

3) Że statki i fury Entrepryzy dzierżawney solą ładowane od opłaty drogowego, mostowego, grobolnego są wolne, niemniey że też statki i fury ładowane lub do ładunku przysposobione, od rekwizycyi woyskowych bydź powinny wolne.

§. 40. Dozór prosty nad magazynami solnemi zostaie przy władzy Skarbowey Woiewódzkiey. Rewizye magazynów, przez Inspektorów wydziałowych w sposobie tym iak to w latach 1811 i 1812 działo się odbywane bydź powinny, a to tem bardziey że officyaliści solni z kaucyi za sobą zapisanych są odpowiedzialni i rewizyom podlegać powinni.

§. 41. Od dnia 1 Czerwca b. r. poczynaiąc, władze skarbowe Woiewódzkie, ani pensyi ani kosztów na materyały piśmienne, ani wszelkich innych wydatków do magazynów solnych przywiązanych opłacać nie będą, albowiem opłata pensyi pisarzy solnych i kontrollerów stać będzie na etacie kassy Jeneralney do którey dochody solne wpływać będą; opłata zaś stróży bednarzy. materyałów piśmiennych i. t. d. do Entrepryży należy.

(*Reszta potem.*)

5739
1527 Prefekt Departamentu Krakowskiego. Podaie ninieyszym do wiadomości publiczney, iż w dniu 25 Lipca r. b. odbywać się będzie na nowo w Kancellaryi Burmistrza Miasta Nowego Korczyna, o godzinie 9tey ranney publiczna licytacya, roczney (z dniem 1go Czerwca r. b. poczynaiącey się, a z dniam ostatnim Maia r. 1817 kończącey się) Dzierżawy Dochodów Brukowego Nowego Miasta Korczyna, w Powiecie Stopnickim położonego. —

Cena

Cena fiskalna stanowi się Złp. 240. — Chęć przeto dzierżawienia pomienionego Dochodu maiący, w dniu godzinie i mieyscu oznaczonym, opatrzeni w należyte Vadia znaydować się zechcą, gdzie przed rozpoczęciem Aktu licytacyi o warunkach uwiadomieni zostaną.

Kraków dnia 7go Lipca 1816.

Badeni Z. P.

Stokowski Z. S. G.

Uwiadomienie.

Z powodu nieuskutecznioney na terminie w dniu 16 b. m. i r. licytacyi Dziesięcin, to iest:

a. Z wsi Krowodrzy Gromadzkiey którey cena szacunkowa Złp. 2600.
b. Na teyże wsi Krowodrzy z gruntu Hołodyniec Złp. 27.
c. detto detto Folwarcznego Złp. 20.
d. detto detto Włościana Olatowskiego Złp. 16.
e. Z wsi Woli Justowskiey, Chełmu i Zakamycza w okręgu Miasta Krakowa pod Farą Zwierzeniec leżącą Gromadzkiey Złp. 360.
f. Z wsi Bełzów w Powiecie Szkalbmierskim Dworskiey Złp. 500.
g. detto detto od 7miu Zagrodników Złp. 72.

Ogłasza się niniey szem nowy termin teyże licytacyi na dniu 23 bieżącego miesiąca i roku o godzinie 9tey przed południem przy ulicy Swieckiey tu w Krakowie pod L. 347 stosownie do poprzedniczych obwieszczeń maiącey bydź przedsiewziętey.

Dan w Krakowie dnia 17go Lipca 1816 roku.

Jan Nepomucen Franki, Komornik.

Obwieszczenie.

Dnia 2go Sierpnia r. b. o godzinie 9tey ranney we dworze wsi Gruszowa w Powiecie Hebdowskim w Woiewództwie Krakowskiem w Gminie t. i. leżą-

leżącey, WW. Sukcessorów niegdyś Samuela Szweykowskiego dziedziczney, zboże na pniu w teyże wsi na gruncie do 231 morgów rozległym, żytem przenicą, Jęczmieniom, owsem, grochem, prosem i rzepakiem zasianym z dołączoną do tego pańszczyzną roczną i mieszkaniem oraz inne teyże wsi roczne prowenta na rzecz W. Maryanny z Łuczyckich, Stoiowskiey we wsi Wilkowie mieszkaiącey WW. Sukcessorom Szweykowskim w teyże wsi Gruszowie zamieszkałym zaięte naywięcey daiącemu, pod warunkami przed licytacyą przeczytać się maiącemi sprzedane zostanie. — Każdy wyrzeczone prowenta licytować chcący opatrzony w Vadium 1000 Złpol. w terminie mieyscu powyżey wzmiankowanem stawić się zechcą.

Dan w Krakowie dnia 12go Lipca 1816.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. I. W. K.

Uwiadomienie.

Dnia 28. Lipca 1816. od godziny 9. zrana w Miescie Żarkach powiecie Lelowskim na Targu publicznym Wódki okowitey garcy 400. Żyta korcy 80. Garniec miedziany. Koni sztuk 4. i wołów 2. przez publiczną Licytacyą za gotowe pieniądze Courant sprzedane będzie, — życzący sobie takowe Ruchomości kupić — zechcą się w terminie i mieyscu powyżey oznaczonym znaydować.

Pilica dnia 15. Lipca 1816.

Mikołay Chodakowski. K. P. P.

Doniesienie.

Podaie do publiczney wiadomości iz dnia 4. Sierpnia r. b. o godzinie 5. po południu, w wsi Zawadzie, powiecie Olkuskim Woiewództwie Krakowskim będącey,— różne Effekta iako to: Wódka szumówka: Bydło, Konie, Trzoda, oraz produkta na pniu. Żyto, Przenica, Jęczmień, Owies Groch, Tatarka i Ziemniaki z dodatkiem potrzebney Pańszczyzny i Składu

du na Zboże, drogą Exekucyi zaięte, przez publiczną Licytacyą, za gotową srebrną monetę sprzedane zostaną, a to na żądanie i satisfakcyą należytości Ur. Iózefa Tarzyckiego tu w Krakowie mieszkaiącego, od Ur. Sebastiana Uieyskiego Dzierżawcy Dóbr Zawady. — Życzący sobie nabycia takowych, w mieyscu, dniu i godzinie znaydować się zechcą.

Kraków dnia 18. Lipca 1816.

Kudlicki. K. T. W. K.

Obwieszczenie.

W dniu 25 Lipca b. r. o godzinie 10 ranney w Mieście Powiatowem Szkalbmierzu Woiewódz. Krakowskim w mieszkaniu Komornika Sądowego, sprzedawać się będzie przez publiczną licytacyą za gotową zapłatę w monecie Curant stoiące na pniu zboże we wsi Donatkowicach części dziedziczney W. Tadeusza Rzukowskiego w Powiecie Szkalbmirskim sytuowaney, tamże zamieszkałego, to iest Jęczmien po wysianych korcach szesnastu w polach Zagaie zwanych do granicy wsi Jankowa przytykaiący zastrzegaiąc zostawienie na odsiew, do zbioru i wymłotu pańszczyzna, oraz skład i mieszkanie dla Licytanta przybicie otrzymuiącego dodano będzie podług warunków przed licytacyą ogłosić się mianych. — Licytanci Vadium w kwocie Złp. 33 iako 10 część szacunkową złożyć do licytacyi winni będą. Zatradowano na żądanie Przełożoney Klasztoru Większego Panien Dominikanek w Krakowie będącego tamże zamieszkałey.

Dan w Szkalbmierzu dnia 3go Lipca 1816.

Kawecki, Komornik Sądowy.

Obwieszczenie.

Pisarz Trybunału I. Instancyi Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Podaie do wiadomości, iż Kamienica tu w Kra-

w Krakowie przy ulicy Floryańskiey pod Liczbą 536 stoiąca niegdy JWney Elźbiety z Lenczowskich Hr. Lubienieckiey własna, a teraz na Sukcessorów teyże to iest: WW. Michała Chronowskiego, Zuzanny z Chronowskich Charzewskiey, Salomei z Chronowskich Kmitowy wdowy, i Anny z Chronowskich Zielińskiey, Prawem Sukcessyi spadła (w którey mieszka na teraz W. Antoni Szałowicz Pisarz Tryb. Cywil. Woiewództwa Krakowskiego i Urodz Józef Ruśnikiewicz Obywatel Wol. Miasta Krakowa teyże Kamienicy główny Possessoryiny posiadacz) przez publiczną Licytacyą sprzedana będzie na rzecz W. Antoniego Kłossowskiego Patrona Trybunału, w Krakowie przy ulicy Sławkowskiey pod Liczbą 445 zamieszkałego, a to na satysfakcyą summy 2090 Złpol. 5 gr. Wyrokiem Tryb. Cywil. Depart. Krakowskiego dnia 3 Listopada 1815 r. wydanym zasądzoney wraz z kosztami prawnemi i Exekutnemi. — Protokoł zaięcia tey Kamienicy z mocy Wyroku iak wyżey w dniu 3 Listopada 1815 r. zapadłego, zaś w dniu 30 Stycznia r. 1816 Stronom prawnie doręczonego, iako też i w wezwaniu w dniu 6 Kwietnia r. b. 1816 co do słowa wpisanego, uskutecznił Ur. Hilary Kudlicki Komornik Woiewództwa Krakowskiego dnia 11 Maia r. b. 1816 którego kopia W. Prezydentowi Municypalności Miasta Krakowa, Pisarzowi Sądu Pokoiu, oraz W. Debitorom, przez Franciszka Słomskiego Woźnego wręczone zostały. — Tenże Protokoł zaięcia w księgi Hipoteczne dnia 6 Czerwca roku 1816 Vol. I. na karcie 328 pod Liczbą 54, tudzież w Kancellaryi Tryb. I. Instancyi W. N. M. Krakowa w księgę Zaięciów w dniu 15 Czerwca r. b. w księgę I. na karcie I. pod liczbą I. wpisanym został. — Sprzedarz pomienioney Kamienicy sam W. Kłossowski Patron iako na rzecz swoią popierać będzie, dzień publikacyi warunków sprzedarzy naznacza się na dzień 22 Lipca r. b. 1816 a następne Termina podług Art. 702 Kod. P. S. ustanowione będą. — Które to Publikacye nastąpią na Audyencyi Tryb. I. In. W. M. K. i J. O. przy Ulicy Grodzkiey pod Liczbą 106 posiedzenia swe odbywaiącego.

Kraków dnia 18go Czerwca 1816 Roku.

Kuliczkowski.